U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **J. Y. Z.,** zastoupeného Mgr. Lilianou Balašovou Vochalovou, advokátkou se sídlem v Praze 2, I. P. Pavlova 3, za účasti **Ministerstva vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 10. 2006, č. j. 32 Az 13/2006 – 22,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 2. 2. 2006, č. j. OAM-155/VL-10-ZA07-2005. Tímto rozhodnutím stěžovateli nebyl dle ust. § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o azylu“), udělen azyl a dále bylo vysloveno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného předpisu.

Vzhledem k okolnosti, že v dané věci se jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany (dříve ve věci azylu), Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů

či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

V dané věci stěžovatel v kasační stížnosti namítá pochybení Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), který se nezabýval tím, zda správní orgán postupoval v řízení tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Dále krajský soud řádně nezkoumal, zda jsou dány podmínky dle § 12 písm. b) zákona o azylu a stěžovateli ani řádně nezdůvodnil, proč důvody, které uvedl ve své žádosti, nenaplňují podmínky uvedené v citovaném zákonném ustanovení. Závěrem stěžovatel poukázal na to, že krajský soud ve svém rozsudku pouze konstatoval závěry, ke kterým dospěl správní orgán, v čemž spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

Ke stěžovatelem namítanému pochybení krajského soudu týkajícího se nezjištění zákonnosti postupu správního orgánu Nejvyšší správní soud odkazuje na svůj rozsudek ze dne 29. 10. 2003, č. j. 4 Azs 4/2003 - 68, publikovaný na www.nssoud.cz, či na rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 - 41, publikovaný na www.nssoud.cz, ve kterých se s danou problematikou již vypořádal. Co se týče obavy stěžovatele z pronásledování z důvodu náboženství, zabýval se takovou námitkou Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 19. 8. 2004, č. j. 4 Azs 152/2004 - 36, publikovaném pod č. 903/2006 Sb. NSS. Ohledně námitky nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů lze stěžovatele odkázat např. na rozsudek ze dne 22. 1. 2004, č. j. 4 Azs 55/2003 - 51, publikovaný pod č. 638/2005 Sb. NSS nebo na rozsudek ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004 - 62, publikovaný na www.nssoud.cz. K nepřezkoumatelnosti rozhodnutí krajských soudů Nejvyšší správní soud mimo to přihlíží dle ustanovení § 109 odst. 3 s. ř. s. z úřední povinnosti. V napadeném rozhodnutí se však Krajský soud v Hradci Králové řádně vypořádal se všemi žalobními námitkami a přesvědčivě, úplně a komplexně svůj rozsudek odůvodnil.

Z přiložené spisové dokumentace je dále zřejmé, že stěžovatel nepožádal o udělení azylu ihned po svém příjezdu na území České republiky a dále, že mu bylo uloženo správní vyhoštění a následně byl trestním příkazem i odsouzen k trestu vyhoštění. Pro úplnost tedy Nejvyšší správní soud odkazuje i na svá rozhodnutí, ve kterých se vyjádřil k problematice legalizace pobytu prostřednictvím institutu mezinárodní ochrany a k podání žádosti o udělení azylu až po vydání rozhodnutí o vyhoštění, a to konkrétně na rozsudek ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 Azs 138/2004 - 44, publikovaný pod č. 397/2004 Sb. NSS, a rozsudek ze dne 12. 1. 2005, č. j. 4 Azs 300/2004 - 36, publikovaný na www.nssoud.cz.

Ze shora uvedeného vyplývá, že ustálená a jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost nepřijatelnou, a proto ji podle ust. § 104a s. ř. s. odmítl.

O návrhu, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl totiž k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu